

มัทนะพาธา

นำเสนอโดย:

นางสาว พิชนัน ชุณหะวัณ เลขที่ 3

นางสาว รัชฎาภินทร สอนยานาวิน เลขที่ 11

นางสาว ณัฐนิชา ตริยางกูรศรี เลขที่ 15

ประเด็นการนำ

เสนอมิดังนี้:

- 1) เนื้อหา

- 2)

- 3) คุุณ

เนื้อเรื่อง

- กล่าวถึง “สุเทษณ์” เทวดาที่เป็นทุกข์เพราะหลงรักนางฟ้า “มัทนา” แต่นางไม่รักตอบ
- สุเทษณ์จึงขอให้ “มายาวิน” ใช้เวทมนตร์เรียกนางมัทนามาหา แต่เมื่อมาแล้วนางก็เหม่อลอยไม่มีสติ
- สุเทษณ์ไม่ต้องการได้นางด้วยวิธีนั้น มายาวินจึงคล
- แต่เมื่อได้สติ นางมัทนาก็ปฏิเสธรักของสุเทษณ์
- สุเทษณ์โกรธนักจึงจะสาปมัทนาให้ไปเกิดเป็นคน
- มนุษย์ และกลับมาเป็นมนุษย์ได้เฉพาะวันเพ็ญเดือน
- เท่านั้น

โครงเรื่อง

- มีจุดประสงค์ที่จะเพื่อแสดงความเจ็บปวดอันเกิดจากความ
 - จึงใช้ชื่อเรื่องว่า "มัทนะพาธา" เป็นชื่อของตัวละครเอกของเรื่อง
 - แปลว่า "ความเจ็บปวดหรือความเดือดร้อนอันเกิดจากความรัก"
- ปมปัญหาของเรื่อง คือ การที่สุเทษณ์หลงรักนางมัทนา แต่นางไม่รับรักตอบจึงสาปนางเป็น ดอกกุหลาบ

ตัวละคร

มัทนา

- มีรูปโฉมงดงาม
- มีความซื่อตรงและจริงใจ
- มีคุณสมบัติของสตรี โดยเฉพาะในเรื่อง
 - มีวาจาที่อ่อนหวานและไพเราะ
 - ฉลาดในการเจรจาหรือตอบ

ตัวอย่าง ตอนมัทนาปฏิเสธรับรักสุเทพณ์

“ ฟังถ้อยคำตำรา้สมะธูระวอน ดนุนี้ผิ
เอออวย.

จักเป็นมสาวะจะนะด้วย

บ มิตรงกะความจริง.

อันชายประกาศะระประทาน

ประดีพัทธะแต่หญิง,

หญิงควรจะเปรมกะมะละยั้ง

ผิวะจิตตะตอบรัก;

แต่หากฤดี บ อะภิรมย์

จะเฉลยฉะนั้นจัก

เป็นปดและลวงบุรุษรัก

ก็จะหลงละเลิงไป.”

ตัวละคร

สุเทษณ์

- หมกมุ่นในตัณหา -> “หากพี่จะกอดวรุและจุม- พิตะเจ้าจะว่าไร?”
- เป็นคนเจ้าอารมณ์ เอาแต่ใจและความคิดตนเองเป็นหลัก ไม่คำนึงถึงความรู้สึกของผู้อื่น

(ตวาด) “อุเหม!

มะทะนาซะเจ้าเลห์

ตะละคำอุวาทา

ซิช้างจำนรรจา,

ฤ กระบิตกระบวนความ.”

ตัวละคร

มายาวิน

- มีวิชาอาคม

สุเทพณ์ “นางมาแล้วไซร์ แต่ว่าฉันใด จึงไม่พูดไม่จา”

มายาวิน “นางยังงงงวย ด้วยฤทธิ์มนตรา, แต่ว่าตุ๋น จะแก้บัตเดียว

ฉากท้องเรื่อง

- เรื่องมัทนะพาธานั้นเกิดขึ้นบนสวรรค์
 - สุเทษณ์ มัทนา และมายาวินเป็นเทพ เทวดา นางฟ้า ซึ่งเทพ เทวดา และนางฟ้าอาศัยอยู่บนสวรรค์

สังเกตได้จาก

“ เหตุใดพระองค์ทรงธรรม์ จึงทำเช่นนั้น ให้ข้าพระบาทต้องอาย
แก่หมู่ชาวฟ้าทั้งหลาย? โอ้พระภุชย พระองค์จงทรงปราณี”

บทเจรจารำพึงรำพัน

- สุขุเทศน์ได้เรียกมัทนาไปพบเพื่อจะบอกรักมัทนาและคร่ำครวญให้ มัทนารับรัก
 - แต่มัทนาอยู่ในมนตร์สะกด นางจึงตอบสุขุเทศน์ที่เหมือน หุ่นยนต์ เหมือนคนไม่มีจิตใจ

สุขุเทศน์	“รักจริงมีจริง ฤ ก็ไฉน	อรไท บ่ แจ้งการ?”
มัทนา	“รักจริงมีจริงก็สุระชาญ	ชยะโปรดสถานใด?”
สุขุเทศน์	“พี่รักและหวังวรุจะรัก	และ บ ทอด บ ทิ้งไป.”
มัทนา	“พระรักสมัคร ฦ พระหทัย	ฤ จะทอดจะทิ้งเสีย?”
สุขุเทศน์	“ความรักละเหี่ยอุระระทด	เพราะมีอาจจะคลอเคลีย.”
มัทนา	“ความรักระทดอุระละเหี่ย	ฤ จะหายเพราะเคลียคลอ?”
สุขุเทศน์	“ไอ้ไอ้กระไรนะมะทนา	บ มิตอบพะจีพอ?”
มัทนา	“ไอ้ไอ้กระไรอะมะระจ้อ	มะทะนามิพอดี!”
สุขุเทศน์	“เสียแรงสุขุเทศน์นะประดิดพิทท์	มะทะนา บ เปรมปรีดี.”
มัทนา	“แม่ข้า บ เปรมปรีะณะนี้	ผิจะโปรดก็เสียแรง.”
สุขุเทศน์	“ไอ้รูปวิไลยะศุภะเลิศ	บ มิควรจะใจแข็ง”
มัทนา	“ไอ้รูปวิไลยะมละแรง	ละก็จำจะแข็งใจ.”

แก่นเรื่อง

- ชี้ให้เห็นถึงโทษของความรัก
 - เมื่อความรักถูกครอบงำจนกลายเป็นความหลง ครอบงำตัวเราจนขาดการพิจารณาไตร่ตรอง
 - ตัวละครในเรื่องนี้ได้ ถ่ายทอด อารมณ์ของความเป็นทุกข์จากความรักออกมา ทำให้เห็นถึงโทษของความรัก
 - หมายถึงชื่อเรื่องซึ่งแปลว่า ความเจ็บปวดและความเดือดร้อนเพราะความรัก

การอ่านและพิจารณาการใช้ภาษาในวรรณคดี และวรรณกรรม

การสรุค่า

- ในอินทรวีเชียรฉันท ๑๑ มีการกำหนดครุ ลหุ

การสรรคำ

- รู้จักใช้คำให้เหมาะสมเพื่อเกิดความไพเราะด้านเสียง ดังตัวอย่างซึ่งกวีได้กำหนดครุ ลหุ(เสียงหนักเบา)

ดูก่อนสุชาตา
ยามองค์สุเทษณ์มี
ใด,
นางจงทำนูลตอบ
เข้าใจมิเข้าใจ

มะทะนาวิไลศรี
วรพจน์ประการ

มะธุรสธตร์สไชร;
ฤก็ตอบพะจีพลัน.

สีน้ำเงิน=ครุ(เสียงหนัก)
สีเขียว=ลหุ(เสียงเบา)

การเรียบเรียงคำ

- เรียบเรียงถ้อยคำให้เป็นประโยคคำถามเชิงวาทศิลป์

สุเทษณ์ รักจริงมิจริง ฤ ก็ไฉน อรไท บ่ แจ้งการ?(ตัดพ้อว่านาง
มัทนารักตนใหม่ ให้บอกหน่อย)

มัทนา รักจริงมิจริงก็สุระชาญ ชยะโปรดสถานใด?(จะรักรีเปล่าก็
แล้วแต่สุเทษณ์จะคิด)

การใช้โวหาร

- การเปรียบเทียบเหมือน
- อุปมา หมายถึง การเปรียบเทียบว่าสิ่งหนึ่งเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง การเปรียบเทียบด้วยวิธีนี้จะมีคำแสดงความหมายว่า “เหมือน” ปรากฏอยู่ด้วย เช่น เหมือน เสมือน ดุจ ประดุจ ดัง

- เปรียบความรักเหมือนโรคร้าย

ความรักเหมือนโรคา

ไม่ยินและไม่ยล

บันดาลตาให้มีดมม

อุปสรรคใดใด

การใช้โวหาร

- การกล่าวผิดไปจากที่เป็นจริง
- อติพจน์ เป็นการบรรยายหรือพรรณนาที่เกินจริง เพื่อสร้างอารมณ์แก่ผู้อ่าน
- สุเทศน์พรรณนาถึงความงามของนางมัทนา ซึ่งได้เปรียบนางมัทนาเหมือนนางฟ้า

อำเภอวิไลยะสุปรिया

มะ

ทะนาสุรางค์ศรี,

พี่รักและกอบอภิระตี

บมิเว้น

สิน่ห้หนัก;

บอกหน้อยเถิดว่าตะรุณีเจ้า

ก็จะยอม

สมัครรัก

**การอ่านและพิจารณา
ประโยชน์หรือคุณค่าในวรรณคดีและวรรณกรรม**

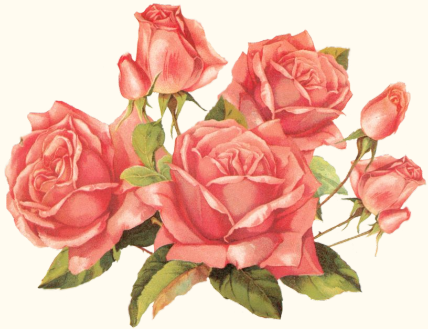
คุณค่าในวรรณกรรมเรื่องนี้

- คุณค่าด้านอารมณ์
- คุณค่าด้านคุณธรรม
- คุณค่าอื่นๆ
 - สังคม ค่านิยม และคติความเชื่อ
 - วรรณศิลป์

คุณค่าด้านอารมณ์

- รู้สึกรักและเจ็บ
 - นางมัทนาไม่ได้รับรักสุเทษณ์
 - ถูกร้ายมนต์ > นางมัทนะทั้งเจ็บทั้งเสียใจหลังจากที่รู้สึกตัว
- รู้สึกโกรธ
 - สุเทษณ์ไม่พอใจที่นางมัทนาตอบคำถามอย่างคนไม่รู้ตัว

สุเทษณ์ “ อ้ามัทนาโฉมฉาย เฉิดช่วงดั่งสาย วิชชุประโชติอัมพร
ไหนไหนก็เจ้าสายสมร มาแล้วจะร้อน จะรนและรีบไปไหน?”

มัทนา “ เทวะ, อันข้านี้ไซ้ไร มานี้อย่างไร บทราบสำนึกสักนิด;

จำได้ว่าข้าสถิต ในสวนมาลิศ และลมร่ำเพยเซยใจ,

แต่อยู่ดีดีทันใด บังเกิดร้อนใน อูระประหนึ่งไฟพลากู,

ร้อนจนสุดที่ทนทาน แแรงไฟในราน ก็ลุ่มลงสิ้นสมฤติ.

ฉันใดมาได้แห่งนี้? หรือว่าได้มี ผู้ใดไปอ้อมเข้ามา?

ขอพระองค์จงเมตตา และงดโทษข้า ผู้บุกรุกถึงลานใน.”

สุเทษณ์ “ อ้าอรเอกองค์อุไร พี่จะบอกให้ เจ้าทราบคดีดังจันต์;

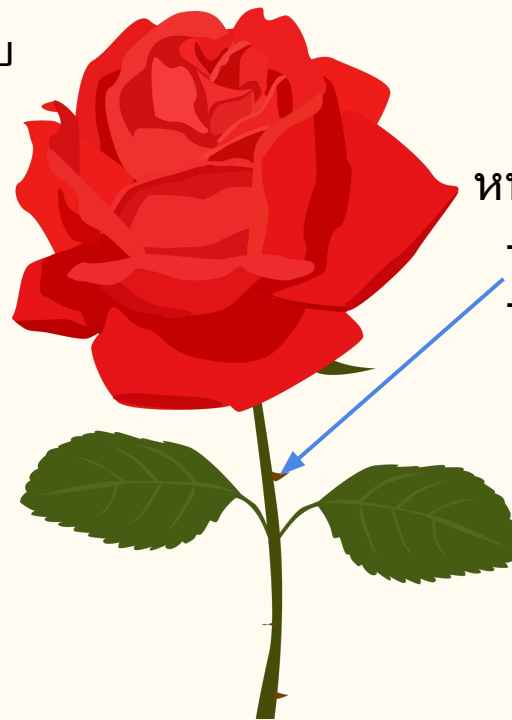
พี่เองใช้มายาวิน ให้เชิญยุพิน มาที่นี้ด้วยอาถรรพณ์”

มัทนา “ เหตุใดพระองค์ทรงธรรม จึงทำเช่นนั้น ให้ข้าพระบาทต้องอาย

แก่หมู่ชาวฟ้าทั้งหลาย? ไอ้พระภุชย พระองค์จงทรงปราณี.”

คุณค่าด้านคุณธรรม

- การมีรักคือการมีทุกข์
 - ความรักที่เห็นแก่ตัวของสุเทพณ์ที่มีต่อนางมัทนา
 - ยอมทำทุกอย่างเพื่อกอดบั้นคับให้นางมัทนารักตอบ
- การครองตนของผู้หญิง
 - ระมัดระวังต่อชายมาราคะ
 - เปรียบเทียบโดยการไ้ช่ดอกกุหลาบ
- การมีบรืวารที่ดี
 - บรืวารของสุเทพณ์ขาดคุณธรรม
 - นำมาสู่ความเดือดร้อน

หนามเปรียบดั่ง:

- เกราะ
- สติปัญญา

เอาตัวรอด พันภัก

คุณค่าอื่นๆ

- ด้านความเชื่อ
 - บุญกรรม
 - สรวงสวรรค์
 - เวทมนตร์ คาถาเสน่ห์กล

- ด้านวรรณศิลป์
 - แบบอย่างที่ดีของบทละครพูดคำฉันท์
 - ถ้อยคำที่ให้ความเพลิดเพลิน ถ่ายทอดความรักออกมาได้ไพเราะ
 - รูปแบบน่าสนใจ
 - ตัวละครและฉากสอดคล้องกับวัฒนธรรม

